

gius q̄to sit dissimilio: Illa aut̄ vt ait Aug. i lib. de xxxij. q. q̄ p̄cipatōe s̄nta sunt deo. recipiunt dissimilitudinē. At̄ ip̄a s̄ntudo nullo mō ex aliq̄ pte p̄t esse dissimilis. Cū sit vt cū similitudo p̄ris s̄nta: sic ex nulla pte p̄ri possit eē dissimilis. cui p̄cipatōe s̄nta sunt: q̄cūq̄ dō similia sunt. r̄ illa p̄nt recipere dissimilitudinez. Nihil est aut̄ q̄d hoiem a deo deo dissimile faciat quē ad modū p̄ctm̄. Cū aut̄ p̄ctm̄ sit p̄uatio vel corruptio boni q̄ est i aia. est etiā p̄uatio vel corruptio boni corp̄is. Sic corp̄is hōis p̄uauit d̄fficiō illi? imortalitatē r̄ impassibilitatē quā habuit aū p̄ctm̄.

An pena sit p̄uatio boni.

Queri autem solet

vr̄um r̄ pena sit p̄uatio vel corruptio boni? Ad q̄d facile r̄ideri p̄r si p̄dicta ad memoriā reuocent. Dicitur ei sup̄ p̄uatiōe v̄l corruptiōe boni accipi actiue v̄l passiue. i. fm̄ efficiētia v̄l effectū. Jōq̄ p̄uatio vel corruptio boni d̄ r̄ p̄ctm̄ r̄ pena. s̄ p̄ctm̄ fm̄ efficiētia. q̄ p̄uatio v̄l corruptio boni. Pena aut̄ fm̄ effectū. i. fm̄ passiōe q̄ est effectū p̄cti. Aliud ē etiā culpa aliud pena. Aliter est dei. i. pena. aliter diaboli vel hōis est. i. culpa.

Ista est distinctio xxxv. huius secundi libri. In qua magister ostensa causa mali seu peccati agit d̄ ipsi p̄cti quiditate. Et tria facit. Pr̄mo ponit secundariam peccati definitionem. Secundo ostendit diuersam de ip̄o opinionem. Tertio subdit multiplicem contra veritatē obiectionem. Pr̄imum vsq̄ ibi. Quocirca diuersitatis. Secundum vsq̄ ibi. Quisdam autē. Tertium vsq̄ ad suam distinctiōis. In specialia sententia magistri statim tribus propositionibus. quarum prima est hec. Peccatū diuersimode a diuersis doctoꝝibus diffinit. Hanc p̄bans magister ponit tres peccati diffinitōes. Pr̄ima est beati Aug. in ep̄stola ad Faustū vicentis. q̄ peccatū est dictum vel factū vel concupitū contra legē dei. Secūda est eiusdē alibi vicentis. Peccatū est volūtas retinēdi vel consequēdi q̄d iusticia verat. Quay v̄traq̄ solum p̄uenit peccatis actualibus mortalibus r̄ nō venialibus. sed prima h̄c conuenit peccatis putram in exteriori actu q̄ etiā in interiori existunt. Secūda diffinitio peccatis putram solum p̄ actū interiori committunt. Tertia diffinitio est beati Ambrosij in libro suo de paradiso vbi dicit. q̄ peccatū est p̄uaricatio legis diuine r̄ celestis inobediētia preceptor. Et subdit q̄ p̄ prima r̄ tertia peccati diffinitōes tam actus interiori q̄ exteriori ostendit esse peccatū. sed p̄ secundam t̄m actus interiori ostendit esse peccatū. Secūda p̄positio est hec. Quis peccatū simul sit tam in actu interiori q̄ exteriori. Hanc magister probans dicit diuersas opiniones fore circa hoc. Nam aliqui dicunt q̄ nec in voluntate interiori nec in actu exteriori consistat. quoz ratio fuit hec. nam volūtas r̄ actus eius habent entitatē. euz ergo peccatū nihil sit fm̄ beatorum Augustinū sup̄ Jobem. videt q̄ nec volūtas

nec actus ei possit p̄cipie d̄ici peccatū. Sed magister dicit q̄ sane credendū sit. q̄ peccatū consistit tam in actu exteriori q̄ interiori. principaliter t̄m in actu interiori. eo q̄ sicut fructus ex arbore p̄cedit. sic mala exterioria p̄cedit ex mala interiori volūate. Tertia p̄positio est hec. Humana volūtas r̄ ei actus in q̄tū sunt. quedā bona sunt: in q̄tū nō sunt extra legem dei nihil sunt. Hanc magister p̄bans dicit quosdam beatum Augustinū in hoc fuisse secutos dicendo volūtatē r̄ ei actū inquantū sunt esse quedā bona. in q̄tū nō sunt extra legē dei nihil esse. Ad p̄bat p̄ hoc quia omne q̄ a deo est bonū est. q̄ alias de nō esset summe bonū. cū ergo volūtas et ei actus a deo sunt. q̄ alii casualiter tanq̄ ad dei p̄uidentiā nō p̄tinentes cōtingerēt. q̄d est in cōueniens. ergo oportet dicere. q̄ tam volūtas q̄ actus ei inquantū sunt bona sunt et a deo. Postea contra illā sententiā obijcit tripliciter r̄ soluit. Pr̄imo sic. Si omnis actus volūtatē esset a deo sequeret̄ ex hoc q̄ adulteriū. homicidiū. r̄ sic d̄ alii essent a deo. eo q̄ actus sunt volūtatē. Et r̄ndens ad hoc dicit q̄ adulteriū homicidiū r̄ h̄mōi nō nomināre p̄ se actus quosdā. s̄ etiā quosdā actus deformitates. r̄ quantū ad hoc nō sunt a deo. Secūdo obijcit sic. Peccata omissionis importat p̄uatiōes r̄ negationes. s̄ p̄uatiōes r̄ negationes nō sunt a deo. ergo tales actus nō sunt a deo. Et r̄ndet q̄ in omni peccato omissionis intelligit aliquis actus volūtatē positus. sicut declinare a bono r̄ nō velle credere in christū. et cōsimilia peccata omissionis q̄ sunt declinationes q̄ dā a bonis ponūt aliquos reales actus. s̄. voluntatē r̄ p̄positū mali: r̄ p̄sequēs nō sunt omnino nihil. vt obiectio p̄dicta r̄dit. Tertio sic peccatū in q̄tū p̄ctm̄ est corruptio penalis. s̄ hōis pena est a deo. ergo p̄ctm̄ ē a deo: Cui obiectio magister r̄ndens dicit q̄ peccatū inquantū p̄ctm̄ est: nō est corruptio passiva. cuiusmodi est pena. s̄ est corruptio actiua q̄ nihil est r̄ q̄ nō est a deo. q̄ alias sequeret̄ deū esse causā mali. Postea declarat hoc a simili. q̄ corruptio actiua nihil sit. q̄ absentia tibi nihil est. r̄ tamen corruptio corp̄is. Similit̄ sic peccatū nihil est: t̄m corruptio animā spoliando eā a gratuitis r̄ vulnerat aiam in naturalibus r̄ hoc t̄ quo ad aiam quā a deo elogat q̄ quod ad corpus q̄d immortalitate p̄uatur. Cū p̄cludit corruptiōnem actiua esse peccati essentia. passiva aut̄ p̄cti effectus r̄ penam. Et t̄m in specialia r̄.

Quedā simul sunt peccata r̄ pena peccati. quedā peccata r̄ causa peccati. alia vero peccata r̄ causa r̄ pena peccati.

Sciendū est t̄m

qd̄ sic eē p̄ctā. vt sint etiā pene p̄ctōz. Cū Aug. sup̄ illū locū ps̄. lvij. Supercecidit ignis r̄ n̄ viderūt solē. ait. Ignis sup̄bie r̄ occupācentie r̄ ire intelligit. Istas penas pauci vidēt iō eas maxime cōmemorat ap̄t̄s i eplā ad Romā. r̄ enumerat multa q̄ p̄ctā sunt r̄ pene peccati. Itē. Inter p̄mū em̄ p̄ctm̄ apostasie r̄ vltimā penā ignis eterni. media q̄ sunt r̄ p̄ctā sunt r̄ pene peccati. Grego. q̄ sup̄ Ezech. ait. Conternēt̄ q̄ nō vult penitere poit deo. offendit culū. vbi. s̄. q̄m̄ ip̄ingat. P̄ctm̄ ei q̄d p̄pnāz citi nō delect. aut peccatū est r̄ causa peccati

q 4